Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 28 januari 2016*

”Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 158/2013 — Giltighet — Införande av antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter med ursprung i Kina — Verkställighet av en dom i vilken en tidigare förordning har konstaterats vara ogiltig — Återupptagande av den ursprungliga undersökningen avseende fastställande av normalvärdet — Återinförande av antidumpningstullen på grundval av samma uppgifter — Undersökningsperiod som ska beaktas”

I de förenade målen C-283/14 och C-284/14,

angående två beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, från Finanzgericht Düsseldorf (skattedomstol i Düsseldorf, Tyskland) och Finanzgericht Hamburg (skattedomstol i Hamburg, Tyskland), av den 4 juni 2014 respektive den 1 april 2014, som inkom till domstolen den 11 juni 2014, i målen

CM Eurologistik GmbH

mot

Hauptzollamt Duisburg (C-283/14)

och

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

mot

Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14),

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden på tredje avdelningen L. Bay Larsen, tillförordnad ordförande på fjärde avdelningen, samt domarna J. Malenovský (referent), M. Safjan, A. Prechal och K. Jürimäe,

generaladvokat: N. Jääskinen,

justitiesekreterare: handläggaren V. Tourrès,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 20 maj 2015,

* Rättegångsspråk: tyska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— CM Eurologistik GmbH och Grünwald Logistik Service GmbH (GLS), genom K. Landry, Rechtsanwalt,

— Europeiska unionens råd, genom S. Boelaert, i egenskap av ombud, biträdd av B. O'Connor och S. Crosby, solicitors, samt av S. Gubel, avocat,

— Europeiska kommissionen, genom T. Maxian Rusche och R. Sauer, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 24 september 2015 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 De två besluten att begära förhandsavgörande avser giltigheten av rådets genomförandeförordning (EU) nr 158/2013 av den 18 februari 2013 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 49, s. 29).

2 Respektive begäran har framställts i mål mellan CM Eurologistik GmbH (nedan kallat CM Eurologistik) och Hauptzollamt Duisburg (huvudtullkontor i Duisburg, Tyskland) respektive mellan Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (nedan kallat GLS) och Hauptzollamt Hamburg-Stadt (huvudtullkontor i Hamburgs stad, Tyskland). Målen rör den antidumpningstull som dessa tullmyndigheter tog ut på de nämnda bolagens import av mandarinkonserver med ursprung i Kina.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51) (nedan kallad grundförordningen) trädde i kraft den 11 januari 2010. Genom denna förordning upphävdes och ersattes rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2117/2005 av den 21 december 2005 (EUT L 340, s. 17) (nedan kallad förordning nr 384/96). Grundförordningen innebär att innehållet i förordning nr 384/96 kodifieras och återges med en lydelse som motsvarar den i sistnämnda förordning.

4 I artikel 1 i grundförordningen, med rubriken ”Principer”, föreskrivs följande:

”1. En antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

2. En produkt ska anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.

…”

5 Artikel 2 i grundförordningen, med rubriken ”Fastställande av dumpning”, har följande lydelse:

”A. Normalvärde

1. Normalvärdet ska vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel. ...

7.

a) I fråga om import från länder utan marknadsekonomi … ska normalvärdet bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi eller priset från ett sådant tredjeland till andra länder, inbegripet gemenskapen, eller om detta inte är möjligt, på någon annan skälig grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i gemenskapen för den likadana produkten, vid behov vederbörligen justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal.

Ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi ska väljas ut på ett sätt som inte är oskäligt, varvid hänsyn ska tas till alla tillförlitliga uppgifter som är tillgängliga när valet görs. ... ...”

6 Artikel 5 i grundförordningen har rubriken ”Inledande av förfaranden”. I punkt 9 i denna artikel föreskrivs följande:

”Om det efter samråd är uppenbart att bevisningen är tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleds, ska kommissionen inleda förfarandet inom 45 dagar efter det att klagomålet ingavs och offentliggöra ett tillkännagivande om detta i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om tillräcklig bevisning inte har framlagts ska den klagande efter samråd informeras om detta inom 45 dagar efter det att klagomålet gavs in till kommissionen.”

7 I artikel 6 i grundförordningen, med rubriken ”Undersökningen”, föreskrivs följande:

”1. Efter det att förfarandet har inletts ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna inleda en undersökning på gemenskapsnivå. Denna undersökning ska omfatta såväl dumpning som skada och dessa företeelser ska undersökas samtidigt. För att säkerställa att undersökningsresultaten blir representativa ska en undersökningsperiod väljas som i fråga om dumpning normalt ska omfatta en period om minst sex månader omedelbart innan förfarandet inleds. Uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden ska normalt inte beaktas.

...

9. I fråga om förfaranden som inleds enligt artikel 5.9 ska en undersökning om möjligt avslutas inom ett år. Sådana undersökningar ska under alla omständigheter avslutas inom 15 månader efter det att de inleddes i överensstämmelse med undersökningsresultaten enligt artikel 8 för åtaganden och enligt artikel 9 för slutgiltiga åtgärder.”

8 Artikel 11 i grundförordningen, med rubriken ”Varaktighet, översyn och återbetalning”, har följande lydelse:

”1. En antidumpningsåtgärd ska vara i kraft endast så länge och i den utsträckning som krävs för att motverka den dumpning som vållar skada.

2. En slutgiltig antidumpningsåtgärd ska upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. ...

...

3. Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras på initiativ av kommissionen ...

En interimsöversyn ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller återkommer om åtgärden upphävs eller ändras eller för att den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevållande dumpningen.

...”

9 I artikel 23 i grundförordningen, med rubriken ”Upphävande”, anges följande:

”Förordning (EG) nr 384/96 ska upphöra att gälla.

Upphävandet av förordning (EG) nr 384/96 ska inte påverka giltigheten av de förfaranden som inletts med stöd av den förordningen.

...”

Målen vid den nationella domstolen och giltighetsfrågorna

Bakgrunden till att förordning nr 158/2013 antogs

10 Kommissionen införde provisoriska skyddsåtgärder avseende import av mandarinkonserver genom antagandet av förordning (EG) nr 1964/2003 av den 7 november 2003 om införande av provisoriska skyddsåtgärder avseende import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) (EGT L 290, s. 3). Denna förordning trädde i kraft den 9 november 2003 och var tillämplig till den 10 april 2004.

11 Med stöd av rådets förordning (EG) nr 3285/94 av den 22 december 1994 om gemensamma importregler och om upphävande av förordning (EG) nr 518/94 (EGT L 349, s. 53; svensk specialutgåva, område 11, volym 39, s. 223) och rådets förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1765/82, 1766/82 och 3420/83 (EGT L 67, s. 89; svensk specialutgåva, område 11, volym 29, s. 206) antog kommissionen, den 7 april 2004, förordning (EG) nr 658/2004 om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder avseende import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) (EUT L 104 s. 67), som var tillämplig från och med den 11 april 2004 till och med den 8 november 2007.

12 Den spanska intresseorganisationen för industriell bearbetning av frukt och grönsaker ansökte, före det att dessa skyddsåtgärder skulle upphöra, om förlängning av åtgärderna. Kommissionen avslog ansökan.

13 Den 6 september 2007 gav nämnda intresseorganisation in ett klagomål till kommissionen avseende dumpning av import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter med ursprung i Kina.

14 Eftersom kommissionen ansåg att klagomålet innehöll tillräcklig bevisning, offentliggjorde den, den 20 oktober 2007, tillkännagivandet om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 246, s. 15).

15 Det angavs i tillkännagivandet att de produkter som avsågs var beredda eller konserverade mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), klementiner, wilkings och andra liknande citrushybrider, utan tillsats av alkohol, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, enligt definitionen i nummer 2008 i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1549/2006 av den 17 oktober 2006 (EUT L 301, s. 1) (nedan kallad KN), och med ursprung i Kina, som normalt deklareras enligt undernumren 2008 30 55, 2008 30 75 och ex 2008 30 90 i KN. Det preciserades dock i tillkännagivandet att dessa undernummer i KN endast nämndes upplysningsvis. Vad beträffar fastställandet av normalvärdet för dessa citrusfrukter, uppgav kommissionen i tillkännagivandet att, eftersom den aktuella produkten inte produceras någon annanstans än i gemenskapen och i Kina, med undantag av de exporterande producenter som ger in tillräcklig bevisning som styrker att de är verksamma under förhållanden som gäller för en marknadsekonomi, och i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen, baserade klaganden normalvärdet för Kinas del på en ”annan skälig grund”, nämligen de priser som faktiskt betalas eller ska betalas i gemenskapen för en likadan produkt, ”vederbörligen justerade”.

16 Den 4 juli 2008 antog kommissionen förordning (EG) nr 642/2008 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 178, s. 19). Det framgår av skäl 12 i denna förordning att undersökningen av huruvida dumpning förekommit omfattade perioden mellan den 1 oktober 2006 och den 30 september 2007, medan den del av undersökningen som avsåg bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 oktober 2002 till och med undersökningsperiodens utgång. Det anges i skälen 38–45 i denna förordning, såvitt avser fastställandet av den aktuella produktens normalvärde, att eftersom producenter från tredjeländer inte hade samarbetat bestämdes normalvärdet för samtliga exporterande producenter som ingick i urvalet på grundval av en annan skälig grund, nämligen de priser som faktiskt betalas eller ska betalas i gemenskapen för en likadan produkt.

17 Den 18 december 2008 antog Europeiska unionens råd förordning (EG) nr 1355/2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 350, s. 35), vilken trädde i kraft den 31 december 2008. Enligt skäl 17 i denna förordning hade det inte lagts fram något argument på grundval av vilket den metod som kommissionen använt för att fastställa normalvärdet kunde ifrågasättas. Kommissionen anförde särskilt att prisuppgifter från ett annat importland eller andra offentliggjorda uppgifter inte kunde ha använts som en rimlig lösning. Eftersom man inte hade något ”jämförbart land” att samarbeta med skulle sådana uppgifter nämligen inte ha kunnat verifieras enligt kraven i artikel 6.8 i grundförordningen. I skäl 18 i förordning nr 1355/2008 bekräftades dessutom skälen 38–45 i förordning nr 642/2008.

18 Genom ansökan som inkom till kansliet vid Europeiska unionens tribunal den 23 mars 2009 väckte två företag som berördes av den antidumpningstull som hade införts genom förordning nr 1355/2008 talan om ogiltigförklaring av denna förordning.

19 Tribunalen biföll denna talan genom dom av den 17 februari 2011, Zhejiang Xinshiji Foods och Hubei Xinshiji Foods/rådet (T-122/09, EU:T:2011:46). Den fann att förordning nr 1355/2008 hade antagits genom åsidosättande av rätten till försvar och att den saknade motivering. Tribunalen ogiltigförklarade följaktligen denna förordning i den del den gällde de två bolag som var sökande i nämnda mål.

20 Samtidigt, i samband med ett mål mellan GLS och huvudtullkontoret i Hamburgs stad angående denna tullmyndighets uttag av den antidumpningstull som införts genom förordning nr 1355/2008, hänsköt Finanzgericht Hamburg (skattedomstol i Hamburg) den 11 maj 2010 en begäran om förhandsavgörande till Europeiska unionens domstol angående nämnda förordnings giltighet.

21 Domstolen slog genom domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) fast att förordning nr 1355/2008 är ogiltig.

22 Domstolen påpekade i nämnda dom att det av artikel 2.7 a i grundförordningen framgår att i fråga om import från länder utan marknadsekonomi ska kommissionen, på vilken det ankommer att leda undersökningen och att anta förordningar om preliminär antidumpningstull, och rådet, på vilket det ankommer att anta förordningar om slutgiltig antidumpningstull, undersöka om det är möjligt att fastställa den aktuella produktens normalvärde på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi eller priset vid försäljning från ett sådant tredjeland till andra länder. Det är först om ett sådant fastställande visar sig vara omöjligt som normalvärdet kan fastställas med hänvisning till en annan skälig grund. Vid den undersökning som ledde till antagandet av förordning nr 1355/2008 borde kommissionen följaktligen, med nödvändig omsorg, ha prövat de uppgifter som den hade tillgång till för att utröna huruvida det bland länderna med marknadsekonomi kunde finnas ett ”jämförbart land”. Domstolen konstaterade att det av statistik från Eurostat (Europeiska unionens statistikkontor) framgick att det under åren 2002/2003–2006/2007 förekom en inte obetydlig import till Europeiska unionen av produkter som omfattas av undernumren 2008 30 55, 2008 30 75 och ex 2008 30 90 i KN från tredjeländer med marknadsekonomi, däribland Israel, Swaziland, Thailand och Turkiet. Av statistiken framgick nämligen följande uppgifter om importen av nämnda produkter (i ton):

Importvolym	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006	2006/2007 (UP)
Kina	51 282,60	65 895,00	49 590,20	61 456,30	56 157,20
Israel	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Swaziland	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Turkiet	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Thailand	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

23 Under dessa omständigheter borde rådet och kommissionen på eget initiativ ha undersökt huruvida det bland länderna med marknadsekonomi kunde finnas ett ”jämförbart land”, i den mening som avses i artikel 2.7 a i grundförordningen. Domstolen fann följaktligen att rådet och kommissionen hade åsidosatt kraven i denna bestämmelse, genom att de hade fastställt den aktuella produktens normalvärde på grundval av det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i unionen för en likadan produkt utan att ha visat nödvändig omsorg för att fastställa detta värde med utgångspunkt från priset för en likadan produkt i ett tredjeland med marknadsekonomi.

24 Domstolen förklarade i punkt 35 i domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), med anledning av ett argument som framförts för att ifrågasätta relevansen av statistiken från Eurostat, dels att den statistik som begärts in avsåg den aktuella produkten, dels att det av en jämförelse mellan den statistik som nämndes i förordning nr 642/2008 om import av den aktuella produkten från Kina och den statistik som getts in till domstolen framkom att den sistnämnda enbart avsåg import av den aktuella produkten.

25 Den 19 juni 2012 offentliggjorde kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* ett tillkännagivande om antidumpningsåtgärder för import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina och partiellt återupptagande av

antidumpningsundersökningen beträffande import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 175, s. 19). Kommissionen angav däri att den hade beslutat att återuppta antidumpningsundersökningen och att ”[å]terupptagandet … endast [avsåg] genomförandet av … utslaget från EU-domstolen [i domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158)].” Genom tillkännagivandet informerades dessutom tullmyndigheterna om att med beaktande av nämnda dom skulle antidumpningstull inte längre tas ut på import av den aktuella produkten till unionen och att tull som tagits ut för den aktuella produkten enligt förordning nr 1355/2008 skulle återbetalas eller efterges.

26 Den 18 februari 2013 antog rådet förordning nr 158/2013, som trädde i kraft den 23 februari 2013 och upphörde att gälla den 31 december samma år.

27 Skälen 32, 33, 43, 47, 48, 54 och 86 i förordning nr 158/2013 har följande lydelse:

”(32) I domen [GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) beträffande fastställande av] jämförbart land tolkade domstolen … den statistik som kommissionen överlämnade till domstolen den 27 juli 2011 såsom uppgifter som bara rörde den berörda produkten. Kommissionen har emellertid på nytt undersökt omfattningen av varje KN-nummer som ingår i den statistiken och det bör noteras att den statistiken har en större produkträckvidd än produkten som är föremål för åtgärder, eftersom den omfattade de fullständiga KN-numren 2008 30 55, 2008 30 75 och 2008 30 90. De statistiska uppgifter som bara omfattar den berörda produkten eller den likadana produkten för KN-numren 2008 30 55 och 2008 30 75 för de [länder som nämns i den statistik från Eurostat som fanns tillgänglig vid undersökningen] under undersökningsperioden är följande:

Land	Importvolym (i ton)
Kina	49 791,30
Thailand	666,10
Turkiet	151,20
Israel	4,80
Swaziland	0

(33) Under KN-nummer 2008 30 90 innehöll statistiken andra produkter än den berörda produkten. Följaktligen går det inte att dra några slutsatser rörande import av den likadana produkten utifrån detta KN-nummer. Det framgår därför inte av statistiken att den likadana produkten importerades under undersökningsperioden i avsevärda kvantiteter från Israel eller Swaziland.

...

(43) [D]et ska … understrykas att kommissionen beslöt att återuppta den ursprungliga undersökningen i begränsad omfattning, som skulle gälla ett möjligt fastställande av ett jämförbart land. Kommissionen definierade ingen ny undersökningsperiod, i motsats till tillvägagångssättet i målet som ledde till domen [Industrie des poudres sphériques/rådet [(C-458/98 P, EU:C:2000:531)]. Anledningen till detta är att med tanke på att antidumpningstullar redan hade införts, skulle alla uppgifter som samlats in under en ny undersökningsperiod ha blivit snedvridna genom att antidumpningstullar redan fanns, särskilt när det gäller fastställandet av skada. Kommissionen anser att de punkter som togs upp av parterna rörande att det för närvarande inte skulle finnas någon dumpning på ett lämpligare sätt kan diskuteras inom ramen för en interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen. Medan analysen av skada i den ursprungliga undersökningen utfördes i

efterhand för undersökningsperioden, görs analysen av skada under interimsöversynen i form av en prognos, eftersom den skada som observerades under undersökningsperioden för interimsöversynen troligen påverkas av det faktum att antidumpningstullar redan är i kraft.

...

(47) I [dom GLS C-338/10, EU:C:2012:158], hänvisade domstolen särskilt till fyra länder från vilka det enligt Eurostat-uppgifter skulle ha förekommit en avsevärd import till unionen enligt KN-nummer 2008 30 55, 2008 30 75 och ex 2008 30 90. Dessa länder är Israel, Swaziland, Thailand och Turkiet. Mot bakgrund av detta kontaktade kommissionen myndigheterna i dessa länder via deras beskickningar vid Europeiska unionen. De kontaktades alla före det partiella återupptagandet av undersökningen och igen vid tidpunkten för återupptagandet. De berörda beskickningarna, liksom Europeiska unionens delegationer i dessa fyra länder, ombads lämna uppgifter om tänkbara inhemska tillverkare av den likadana produkten, och, om det fanns sådana, bistå med att få företagen att samarbeta.

(48) Trots att de kontaktades två gånger, lämnade Swazilands och Thailands beskickningar vid Europeiska unionen inte några svar. Svar inkom från Israels och Turkiets beskickningar. Den turkiska beskickningen lämnade adresser till sex påstådda tillverkare, medan den israeliska beskickningen uppgav för kommissionen att det inte fanns någon produktion av den likadana produkten i Israel under undersökningsperioden (och att det inte heller för närvarande finns någon sådan produktion).

...

(54) Med hänsyn tagen till parternas synpunkter och analysen av dessa samt bristen på samarbete med potentiella tillverkare i tredjeländer, trots kommissionens avsevärda ansträngningar, drogs slutsatsen att det inte gick att fastställa ett normalvärde på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi, såsom föreskrivs i artikel 2.7 a i grundförordningen.

...

(86) När det gäller kravet att skadeanalysen bör baseras på mer aktuella uppgifter …, bör man notera att mer aktuella uppgifter kommer att påverkas av att en antidumpningstull redan har tillämpats. Det lämpliga instrumentet för att analysera mer aktuella uppgifter är därför en interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen, och inte en ny undersökning …”

Bakgrunden i mål C-283/14

28 CM Eurologistik tillhandahåller tjänster avseende förvaring och distribution. Den 20 mars 2013 överförde detta bolag till ett vederbörligen godkänt tullager 48 000 kartonger om vardera 24 konservburkar med mandariner utan tillsats av alkohol och med tillsats av socker (13,95 procent) på 312 gram (g) vardera, enligt undernummer 2008 30 75 90 i TARIC (Europeiska gemenskapernas integrerade tulltaxa), med ursprung i Kina. Den 25 mars 2013 gjorde CM Eurologistik en ny överföring till tullagret av samma kvantitet.

29 I april 2013 tog CM Eurologistik vid tre tillfällen ut konservburkar ur tullagret enligt ovanstående motsvarande cirka 19 296 kilogram (kg) mandariner och lämnade sedan in en deklaration om övergång till fri omsättning för dessa varor.

30 I beslut av den 7 maj 2013 fastställde huvudtullkontoret i Duisburg beloppet avseende den antidumpningstull som CM Eurologistik skulle betala till 9 657,99 euro.

31 CM Eurologistik begärde omprövning av detta beslut med åberopande av att förordning 158/2013 var ogiltig.

32 Nämnda tullkontor meddelade genom beslut den 9 september 2013 att det vid omprövning inte fann skäl att ändra sitt tidigare beslut, eftersom det ansåg sig vara bundet av förordning nr 158/2013 och att det inte i något avseende hade tillämpat förordningen felaktigt.

33 CM Eurologistik överklagade detta beslut till Finanzgericht Düsseldorf (skattedomstol i Düsseldorf), varvid bolaget åberopade samma grund som det hade anfört i sin begäran om omprövning.

34 Finanzgericht Düsseldorf (skattedomstol i Düsseldorf) beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande giltighetsfråga till domstolen:

”Är [förordning nr 158/2013] giltig?”

Bakgrunden i mål C-284/14

35 GLS ombesörjer import av mandarinkonserver med ursprung i Kina till Europeiska unionen.

36 Genom beslut av den 3 april 2013 tog huvudtullkontoret i Hamburgs stad ut importtull av GLS, inbegripet antidumpningtull på 62 983,52 euro, på grundval av förordning nr 158/2013.

37 Den 30 april 2013 gav GLS in en begäran om omprövning av detta beslut till tullkontoret med åberopande av att förordning 158/2013 var ogiltig.

38 Nämnda tullkontor meddelade genom beslut den 24 maj 2013 att det vid omprövning inte fann skäl ändra sitt tidigare beslut, eftersom begäran om omprövning var ogrundad. Tullkontoret förklarade därvid att det saknade behörighet att pröva giltigheten av förordningar som antagits av de europeiska institutionerna.

39 Den 26 juni 2013 överklagade GLS detta beslut till Finanzgericht Hamburg (skattedomstol i Hamburg).

40 Finanzgericht Hamburg (skattedomstol i Hamburg) beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande giltighetsfråga till domstolen:

”Är [förordning nr 158/2013] giltig, trots att unionsinstitutionerna inte genomförde någon självständig antidumpningundersökning kort tid innan förordningen antogs, utan i stället återupptog en antidumpningundersökning som redan hade genomförts för perioden 1 oktober 2006–vilken emellertid enligt vad domstolen slog fast i domen 30 september 2007, GLS [C-388/10, EU:C:2012:158] hade genomförts i strid med kraven i förordning nr 384/96, något som medförde att EU-domstolen i denna dom [konstaterade att] förordning nr 1355/2008 … som antogs efter denna undersökning [var ogiltig]?”

41 Domstolens ordförande har genom beslut av den 16 juli 2014 förenat målen C-283/14 och C-284/14 vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen.

Prövning av giltighetsfrågorna

Inledande synpunkter

42 Det framgår av motiveringen till besluten att begära förhandsavgörande att de hänskjutande domstolarna delvis har gett uttryck för samma osäkerhet i fråga om giltigheten av förordning nr 158/2013. Mot bakgrund av osäkerhetens art konstaterar domstolen att de hänskjutande domstolarna har ställt varsin fråga, vilka delvis ska undersökas tillsammans, för att få klarhet i huruvida förordning nr 158/2013 är ogiltig på grund av att

— det saknas bestämmelser i förordning nr 384/96 eller i den följande grundförordningen som uttryckligen föreskriver att förfarandet kan återupptas efter det att en antidumpningsförordning har förklarats vara ogiltig,

— artikel 6.9 i grundförordningen har åsidosatts,

— artikel 6.1 i grundförordningen har åsidosatts,

— det skäl som anförts i förordning nr 158/2013 för att motivera rådets och kommissionens beslut att bibehålla den ursprungliga referensperioden är rättsstridigt, och

— artikel 266 FEUF har åsidosatts.

43 Klagandena i de nationella målen har i sina yttranden gjort gällande två andra grunder för att förordning nr 158/2013 är ogiltig. Dessa grunder avser åsidosättande av det tidsmässiga tillämpningsområdet (*ratione temporis*) och åsidosättande av artikel 2.7 a i denna förordning.

44 Det följer emellertid av domstolens fasta praxis att förfarandet enligt artikel 267 FEUF grundar sig på en tydlig funktionsfördelning mellan de nationella domstolarna och EU-domstolen, vilket innebär att det uteslutande ankommer på den nationella domstolen, vid vilken målet anhängiggjorts och vilken har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i målet bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till EU-domstolen (dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 26).

45 Det följer också av fast rättspraxis att artikel 267 FEUF inte innebär att parterna i ett mål som pågår vid en nationell domstol ges ett rättsmedel, varför domstolen i princip inte är skyldig att pröva giltigheten av en unionsrättsakt endast av den anledningen att en av parterna har tagit upp denna fråga vid domstolen i sina skriftliga yttranden (se, för ett liknande resonemang, dom Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 27 och där angiven rättspraxis).

46 Mot denna bakgrund saknas det anledning att låta prövningen av giltigheten av förordning nr 158/2013 omfatta eventuella ogiltighetsgrunder som de hänskjutande domstolarna inte har angett.

Den omständigheten att det saknas bestämmelser i förordning nr 384/96 eller i den följande grundförordningen som uttryckligen föreskriver att förfarandet kan återupptas efter det att en antidumpningsförordning har förklarats vara ogiltig

47 Den hänskjutande domstolen i mål C-284/14 har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida förordning nr 158/2013 är ogiltig på grund av att rådet och kommissionen beslutade att återuppta förfarandet, trots att en sådan möjlighet varken föreskrivs i förordning nr 384/96 eller i den följande grundförordningen.

48 När domstolen i ett förfarande enligt artikel 267 FEUF konstaterar att en unionsrättsakt är ogiltig får dess avgörande den rättsliga följden att de berörda institutionerna blir skyldiga att vidta nödvändiga åtgärder för att komma till rätta med den konstaterade rättsstridigheten. Skyldigheten enligt artikel 266 FEUF, vilken gäller i fråga om en dom om ogiltigförklaring, är analogt tillämplig på domar i vilka det slagits fast att en unionsrättsakt är ogiltig (se, för ett liknande resonemang, dom Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, punkt 124 och där angiven rättspraxis).

49 För att fullgöra denna skyldighet ska de berörda institutionerna respektera inte bara domslutet i domen om ogiltigförklaring eller om fastställande av ogiltighet, utan även de domskäl som föranlett domslutet och som utgör det nödvändiga stödet för detta, i den meningen att de är nödvändiga för att fastställa den exakta innebörden av domslutet. Det är nämligen i domskälen som den bestämmelse som anses vara rättsstridig identifieras, och som orsakerna till den rättsstridighet som fastslås i domslutet redovisas. Det är också dessa orsaker som den berörda institutionen ska beakta när den rättsakt som ogiltigförklarats eller konstaterats vara ogiltig ersätts (se, för ett liknande resonemang, dom Asteris m.fl./kommissionen, 97/86, 99/86, 193/86 och 215/86, EU:C:1988:199, punkt 27, dom Spanien/kommissionen, C-415/96, EU:C:1998:533, punkt 31, och dom Italien/kommissionen, C-417/06 P, EU:C:2007:733, punkt 50).

50 Det ska vidare erinras om, dels, att de institutioner som antagit den rättsakt som ogiltigförklarats endast är skyldiga, enligt artikel 266 FEUF, att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen därom (dom kommissionen/AssiDomän Kraft Products m.fl., C-310/97 P, EU:C:1999:407, punkt 50), dels att den omständigheten att en unionsrättsakt ogiltigförklarats inte nödvändigtvis påverkar giltigheten av dess förberedande åtgärder (dom Limburgse Vinyl Maatschappij m.fl./kommissionen, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P och C-254/99 P, EU:C:2002:582, punkt 73).

51 Såvida inte den rättsstridighet som konstaterats har medfört att hela förfarandet är ogiltigt, kan nämnda institutioner följaktligen återuppta förfarandet på det stadium då rättsstridigheten begicks, för att anta en rättsakt som är avsedd att ersätta en tidigare rättsakt som ogiltigförklarats eller konstaterats vara ogiltig (se, för ett liknande resonemang, dom Italien/kommissionen, C-417/06 P, EU:C:2007:733, punkt 52 och där angiven rättspraxis).

52 Det är, mot bakgrund av det föregående, inte nödvändigt att det i den lagstiftning som är tillämplig uttryckligen föreskrivs att förfarandet kan återupptas för att de institutioner som har antagit en rättsakt som ogiltigförklarats eller konstaterats vara ogiltig ska kunna göra det. Domstolen har för övrigt tidigare kunnat konstatera, utan att hänvisa till en särskild rättslig grund, att institutionerna hade en sådan möjlighet till följd av en dom om ogiltigförklaring av en förordning genom vilken det infördes antidumpningstullar (se, för ett liknande resonemang, dom Industrie des poudres sphériques/rådet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkterna 82 och 94).

53 I de nationella målen bestod rättsstridigheten, som konstaterats av domstolen i domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), i att kommissionen inte på eget initiativ hade undersökt huruvida det bland de länder som nämndes i den statistik från Eurostat som fanns tillgänglig vid undersökningen kunde finnas ett jämförbart land, i den mening som avses i artikel 2.7 a i grundförordningen, och att rådet och kommissionen följaktligen inte hade visat att de iakttagit nödvändig omsorg för att fastställa den aktuella produktens normalvärde på grundval av priserna för en likadan produkt i ett tredjeland med marknadsekonomi.

54 Eftersom en sådan rättsstridighet inte påverkade hela förfarandet utan endast den del som avser fastställandet av detta normalvärde, kunde rådet och kommissionen, för att följa domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), återuppta förfarandet på enbart det stadium i undersökningen som var hänförligt till fastställandet av nämnda normalvärde, även om en sådan möjlighet varken föreskrivs uttryckligen i förordning nr 384/96 eller i den följande grundförordningen.

55 Av detta följer att den omständigheten att det varken i förordning nr 384/96 eller i den följande grundförordningen föreskrivs att rådet och kommissionen kan återuppta förfarandet efter det att en antidumpningsförordning har förklarats vara ogiltig inte kan medföra att förordning nr 158/2013 ska fastställas vara ogiltig.

Uppfattningen att artikel 6.9 i grundförordningen har åsidosatts

56 De hänskjutande domstolarna önskar få klarhet i huruvida förordning nr 158/2013 är ogiltig på grund av att undersökningen avslutades mer än 15 månader efter det att den hade inletts, vilket de anser utgör ett åsidosättande av artikel 6.9 i grundförordningen.

57 Såsom har angetts i punkt 54 i denna dom, i fråga om fall där en rättsstridighet, såsom i de nationella målen, uppstått vid undersökningen, ska de berörda institutionerna kunna återuppta förfarandet på det stadium i undersökningen då rättsstridigheten begicks.

58 Det framgår visserligen av artikel 6.9 att när ett antidumpningsförfarande har inletts, ska den undersökning som följer under alla omständigheter avslutas inom 15 månader efter det att den inleddes.

59 Det kan emellertid konstateras att nämnda artikel 6.9, i den del det uttryckligen hänvisas till förfaranden som inleds enligt artikel 5.9, endast avser ursprungliga förfaranden och inte förfaranden som återupptagits till följd av en dom om ogiltigförklaring eller om fastställande av ogiltighet.

60 Medan syftet med den frist på 15 månader som föreskrivs i denna bestämmelse är att säkerställa att de förfaranden som föreskrivs i grundförordningen handläggs skyndsamt, skulle för övrigt den tolkning av artikel 6.9 i denna förordning som de hänskjutande domstolarna föreställer sig i praktiken leda till att förfarandena enligt förordningen otillbörligt förlängdes genom att institutionerna, till följd av en sådan dom, tvingades att helt börja om med handläggningen av dessa förfaranden och, således, till att de avslutades senare.

61 Det följer av det föregående att den frist på 15 månader som föreskrivs för ursprungliga förfaranden inte är tillämplig på det aktuella förfarandet, eftersom det rör sig om ett förfarande som återupptagits. Det finns därför ingen anledning att slå fast att förordning nr 158/2013 är ogiltig av det skäl som de hänskjutande domstolarna har hänvisat till.

Uppfattningen att artikel 6.1 i grundförordningen har åsidosatts

62 De hänskjutande domstolarna önskar få klarhet i huruvida förordning nr 158/2013 är ogiltig på grund av att rådet och kommissionen för fastställandet av förekomsten av dumpning beslutade att inte utföra en ny undersökning baserad på en aktualiserad referensperiod. Nämnda domstolar anser nämligen att denna omständighet utgör ett åsidosättande av artikel 6.1 i grundförordningen.

63 Det ska härvid erinras om att det i nämnda artikel 6.1 föreskrivs att referensperioden normalt ska omfatta en period om minst sex månader omedelbart före det att förfarandet inleds.

64 För att följa domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) beslutade rådet och kommissionen att återuppta förfarandet på det stadium i undersökningen som avsåg fastställande av dumpning, med bibehållande av den ursprungliga referensperioden.

65 Domstolen har, i fråga om artikel 7.1 c i rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 14, s. 98), vars bestämmelser motsvarade dem i artikel 6.1 i grundförordningen, tidigare slagit fast att bestämmelserna

om fastställande av den referensperiod som ska beaktas i de antidumpningsundersökningar som anges i ovannämnda bestämmelse är vägledande och inte tvingande (dom Industrie des poudres sphériques/rådet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 88).

66 Såsom de hänskjutande domstolarna har påpekat framgår det visserligen av punkt 92 i domen Industrie des poudres sphériques/rådet (C-458/98 P, EU:C:2000:531) att undersökningen ska utföras på grundval av så aktuella uppgifter som möjligt för att fastställa lämpliga antidumpningstullar som kan skydda gemenskapsindustrin mot dumpning.

67 Det framgår emellertid av artikel 11.2 i grundförordningen att de berörda institutionerna, på grundval av uppgifter som avser en och samma referensperiod, under fem år kan fortsätta att tillämpa lämpliga antidumpningstullar för att skydda gemenskapsindustrin mot dumpning.

68 Även om institutionerna i förevarande fall, för att anta förordning nr 158/2013, grundade sig på uppgifter som avsåg den referensperiod som beaktats för att anta förordning nr 1355/2008, infördes antidumpningstullar genom förordning nr 158/2013 endast för den period under vilken förordning nr 1355/2008 – som genom domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) förklarades vara ogiltig – skulle ha haft verkningar.

69 Under dessa omständigheter, och med beaktande av det särskilda sammanhanget i förevarande mål, där institutionerna var skyldiga att rätta sig efter följderna av en dom om ogiltighet genom att komma till rätta med en rättsstridighet som endast påverkat en del av det förfarande som inletts, var de uppgifter som hade samlats in vid undersökningen fortfarande tillräckligt aktuella, i den mening som avses i den rättspraxis som det har erinrats om i punkt 66 i denna dom, för att motivera att antidumpningstullar infördes fram till den sista giltighetsdagen för förordning nr 158/2013.

70 Av detta följer att rådet och kommissionen, efter att ha återupptagit förfarandet, utan att åsidosätta artikel 6.1 i grundförordningen kunde underlåta att beakta en aktualiserad referensperiod vid fastställandet av den aktuella produktens normalvärde. Det kan följaktligen inte slås fast att förordning nr 158/2013 är ogiltig med motiveringen att det inte utförts en ny undersökning.

Uppfattningen att det skäl som angetts i förordning nr 158/2013, för att motivera rådets och kommissionens beslut att bibehålla den ursprungliga referensperioden, är rättsstridigt

71 Den hänskjutande domstolen i mål C-283/14 önskar få klarhet i huruvida förordning nr 158/2013 är ogiltig, i den mån det i skälen 43 och 86 i förordning nr 158/2013, för att motivera rådets och kommissionens val att bibehålla den ursprungliga referensperioden, hänvisas till en motivering som den hänskjutande domstolen anser vara rättsstridig, nämligen att en undersökning som avsett en senare period med nödvändighet skulle ha blivit snedvriden på grund av de antidumpningstullar som hade införts genom förordning nr 642/2008, och därefter genom förordning nr 1355/2008, och att det lämpligaste instrumentet för att analysera mer aktuella uppgifter därför är en interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen.

72 Nyssnämnda domstol har, för det första, påpekat att det under den ursprungliga undersökningsperioden, mellan den 1 oktober 2006 och den 30 september 2007, även hade vidtagits skyddsåtgärder enligt förordningarna nr 1964/2003 och nr 658/2004. Detta hindrade emellertid inte dessa institutioner från att använda sig av den som referensperiod. Eftersom en interimsöversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen kan göras med beaktande av, såsom referensperiod, en period under vilken en antidumpningstull funnits, borde, för det andra, detsamma gälla de fall där antidumpningsförfarandet återupptas.

73 Det har emellertid, i punkterna 54 och 70 i denna dom, konstaterats att rådet och kommissionen, för att följa domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), med fog kunde återuppta förfarandet på enbart det stadium i undersökningen som var hänförligt till fastställandet av den aktuella produktens normalvärde och underlåta att beakta en aktualiserad referensperiod. Någon annan bedömning föranleds inte av den omständigheten, om den skulle anses vara styrkt, att förordning nr 158/2013 i skälen 43 och 86 bygger på en rättsstridig motivering för att motivera rådets och kommissionens val att bibehålla den ursprungliga referensperioden. Det kan följaktligen inte slås fast att förordning nr 158/2013 är ogiltig av ovannämnda skäl.

Uppfattningen att artikel 266 FEUF har åsidosatts

74 De hänskjutande domstolarna önskar få klarhet i huruvida förordning nr 158/2013 är ogiltig på grund av att den antagits genom åsidosättande av artikel 266 FEUF, i den del rådet och kommissionen, i skälen 32 och 33 i denna förordning, i motsats till vad domstolen ansåg i domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), bedömde att undernummer 2008 30 90 i KN även omfattade andra produkter än den aktuella produkten, och följaktligen beaktade andra importvolymer för den aktuella produkten än de som angavs i nämnda dom.

75 Det ska erinras om att det av artikel 266 FEUF framgår att i det fall där en rättsakt har ogiltigförklarats eller konstaterats vara ogiltig är de institutioner som antagit denna rättsakt endast skyldiga att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen.

76 Institutionerna har följaktligen ett stort utrymme för skönsmässig bedömning för att bestämma på vilket sätt de ska rätta sig efter följderna av en dom om ogiltigförklaring eller om fastställande av ogiltighet. Såsom har angetts i punkt 49 i denna dom förutsätter detta att tillvägagångssättet är förenligt med domslutet i den aktuella domen samt med de domskäl som utgör det nödvändiga stödet för detta.

77 För att följa domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) gjorde rådet och kommissionen i förevarande fall visserligen en fördjupad analys av viss statistik från Eurostat som avsåg de importvolymer som angavs i nämnda dom. Eftersom dessa institutioner gjorde en annan bedömning av vilket slags varor som omfattades av undernummer 2008 30 90 i KN, konstaterade de efter denna analys att vissa importvolymer inte överensstämde med dem som angetts av domstolen.

78 I domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) ansåg domstolen emellertid att det för att konstatera att förordning nr 1355/2008 var ogiltig inte var nödvändigt att göra en fördjupad analys av innehållet i nämnda statistik. Domstolen konstaterade att statistiken innehöll uppgifter som talade för att den aktuella produkten producerades i inte obetydliga kvantiteter i länder med marknadsekonomi, däribland Israel, Swaziland, Thailand och Turkiet. Domstolen fann att kommissionen inte på eget initiativ hade undersökt huruvida det bland de länder som nämndes i den statistik från Eurostat som fanns tillgänglig vid undersökningen kunde finnas ett jämförbart land, i den mening som avses i artikel 2.7 a i grundförordningen.

79 Domstolens konstateranden om de produkter som enligt statistiken från Eurostat omfattas av undernummer 2008 30 90 i KN eller om de importvolymer för den aktuella produkten som anges i samma statistik var således bindande för institutionerna, i den mån de innebär, såsom domstolen påpekade i punkt 34 i domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), att kommissionen på eget initiativ borde ha undersökt huruvida det bland de länder som nämndes i statistiken kunde finnas ett jämförbart land, i den mening som avses i artikel 2.7 a i grundförordningen

80 Oavsett hur denna statistik, som förekommer i skälen 31–33 i förordning nr 158/2013, tolkas framgår det särskilt av skälen 47 och 48 i denna förordning att institutionerna faktiskt beaktade de konstateranden som domstolen hade gjort i detta avseende genom att utföra de kontroller som krävdes beträffande vart och ett av de länder som nämndes i statistiken, såsom denna statistik hade bedömts av domstolen i domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).

81 Under dessa omständigheter åsidosatte inte rådet och kommissionen artikel 266 FEUF när de, i motsats till vad domstolen ansåg i domen GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), bedömde att undernummer 2008 30 90 i KN även omfattade andra produkter än den aktuella produkten, och följaktligen beaktade andra importvolymer för den aktuella produkten än de som angavs i nämnda dom.

82 Det finns därför ingen anledning att slå fast att förordning nr 158/2013 är ogiltig på grund av att den skulle utgöra ett åsidosättande av artikel 266 FEUF.

83 Av det anförda följer att det vid prövningen av de frågor som har ställts inte har framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av förordning nr 158/2013.

Rättegångskostnader

84 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i de nationella målen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på de hänskjutande domstolarna att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Det har vid prövningen av de frågor som har ställts inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av rådets genomförandeförordning (EU) nr 158/2013 av den 18 februari 2013 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina.

Underskrifter